

MICII DESCOPERITORI

OTI ȘI MĂNUȘA CARE ȚINEA LOC DE CAPAC

O căutare cu opt brațe, patru culori și o amintire folositoare

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Dimineață sub apă

În căsuța-scoică a lui Oti, lumina cobora prin apă în dungi turcoaz. Caracatița roz își întinse cele opt brațe și deschise ușa spre grădina de corali. Astăzi voia să facă o plimbare până la scoica cu perlă. Înainte de plecare pregătea un joc: urma să potrivească mănușile tricotate, câte două de aceeași culoare.

POVESTEA · 2 / 25

Coșul de pe masă

Oti aduse coșul la masa rotundă. Fața de masă în carouri se legăna ușor la margini. Scoase mănușile una câte una, lăsând coșul gol. Își amintea că avea două roșii, două galbene, două verzi și două albastre. Nu le numărase încă în dimineața aceea. Mai întâi voia să le așeze frumos.

POVESTEA · 3 / 25

Trei perechi

Două brațe apropiară mănușile roșii. Alte două potriviră galbenul, apoi verdele. Oti privi cele trei perechi și se legănă mulțumită. Pe masă mai rămăsese o mănușă albastră. O împinse puțin în stânga, apoi în dreapta, ca și cum partenera s-ar fi putut ascunde sub ea. Dedesubt nu era nimic.

POVESTEA · 4 / 25

Numărătoarea

Caracatița atinse fiecare mănușă cu vârful unui braț. Una, două, trei, patru, cinci, șase, șapte. Se opri și le numără din direcția cealaltă. Tot șapte. Nu dispărea niciuna când întorcea capul și nu apărea alta când începea din nou. Oti își înclină capul. Jocul de potrivit culori devenise un mister.

POVESTEA · 5 / 25

Brațul rămas liber

Își puse cele șapte mănuși, câte una pe șapte brațe. Al optulea rămase roz și gol. Oti îl ridică în fața ochilor.

- Tu încă nu ai perechea pregătită, îi spuse în glumă.

Mănușa albastră de pe unul dintre celelalte brațe părea și ea singură printre cele trei perechi complete.

POVESTEA · 6 / 25

În coș

Brațul liber cercetă coșul. Oti îl înclină și privi fundul împletit. Găsi un fir desprins din fața de masă și o pietricică netedă. Mănușa nu era acolo. Așeză coșul gol pe scaun, ca să nu-l mai verifice fără rost. Era primul loc pe care îl putea lăsa în urma căutării.

POVESTEA · 7 / 25

Sub masă

Oti se coborî lângă piciorul mesei și ridică marginea feței de masă cu brațul liber. Pe nisip se vedeau două scoici mici, însă niciun petic albastru. Nu trase de țesătură. Mănușile purtate rămâneau pe brațe, iar locul de deasupra era gol. Se ridică din nou și își aminti că acolo căutase deja.

POVESTEA · 8 / 25

O culoare înșelătoare

Lângă un coral zări ceva albastru. Se apropie bucuroasă, dar era o piatră lucioasă, rotundă. Mănușa ei avea manșetă cu dungi și un deget mare. Oti privi piatra fără supărare și o lăsă pe nisip.

- Culoarea seamănă. Forma nu, observă ea.

Începuse să caute mai atent, nu doar mai repede.

POVESTEA · 9 / 25

Gândurile se încurcă

Caracatița se întoarse la masă și aproape că ridică iar coșul. Se opri la timp. Îl golise deja. Își lăsă cele opt brațe să se odihnească și urmări o bulă care urca printre alge. Când se grăbea, locurile cercetate se amestecau în minte. Avea nevoie de alt fel de căutare, nu de încă o tură identică.

POVESTEA · 10 / 25

Ce făcuse înainte?

Oti își aminti începutul dimineții. Deschisese ușa, aranjase masa și pregătise cana pentru plimbare. Pusese cana pe tava aurie, de pe piatra plată. Apoi strânsese mănușile în coș. Gândul la cană o făcu să ridice capul. Tava se afla dincolo de un pâlc de alge, într-un loc pe care nu-l cercetase încă.

POVESTEA · 11 / 25

Drumul până la tavă

Porni încet peste nisip, cu cele șapte mănuși colorate pe brațe și un braț liber. Nu răscoli coralii și nu mută scoicile. Urmă drumul pe care îl făcuse mai devreme, pe lângă casa spiralată. Printre algele lungi se zări muchia aurie a tăvii. Oti se opri înainte să ajungă la piatra plată.

POVESTEA · 12 / 25

Un capac ciudat

Cana stătea pe tavă, exact unde o lăsase. Deasupra ei se afla ceva albastru, cu o margine dungată. Oti privi de la o mică depărtare. Nu semăna cu un capac tare. O parte atârna pe lângă toartă, asemenea unui deget mare. Caracatița își ridică brațul cu mănușa albastră și compară cele două lucruri.

POVESTEA · 13 / 25

Amintirea

Deodată își aminti: un curent mic îi mișcase cana, iar ea acoperise gura cănii cu o mănușă, ca să nu intre nisip. Apoi se întorsese la masă și uitase unde o pusese. Nu o luase niciun pește și nu se ascunsese singură. Oti găsise mănușa într-un loc ales chiar de ea.

POVESTEA · 14 / 25

Te-am găsit!

Cu brațul liber ridică mănușa de pe cană. Albastrul, dungile și forma se potriveau cu partenera ei.

- Te-am găsit! Țineai loc de capac!

Oti râse atât de tare, încât o bulă mică îi trecu pe lângă obraz. Ținu mănușa în fața ochilor, fără să și-o pună încă. Mai avea de făcut o verificare.

POVESTEA · 15 / 25

Perechea albastră

Apropie cele două mănuși albastre: una era deja pe braț, cealaltă rămânea ținută de manșetă. Aveau aceeași mărime și aceleași dungi. Nu era o mănușă nouă, venită de cine știe unde. Era partenera care lipsise de pe masă. Oti își puse și ultima mănușă, trăgând cu grijă manșeta peste brațul rămas liber.

POVESTEA · 16 / 25

Opt, de data aceasta

Oti își ridică brațele pe rând, fără să le încurce. Numără două mănuși roșii, două galbene, două verzi și două albastre. Acum erau opt. Zâmbi către scoica cu perlă, aflată mai departe în grădină. Plimbarea putea începe, însă cana rămăsese descoperită pe tavă. Micul curent încă legăna algele din jur.

POVESTEA · 17 / 25

Capacul adevărat

Caracatița privi raftul de lângă ușa casei. Acolo se afla capacul rotund al cănii, pe care îl căutase prea puțin dimineață. Îl aduse și îl așeză la loc. Nu mai avea nevoie să împrumute o mănușă pentru altă treabă. Își apăsă ușor mânșetele, mulțumită că toate opt rămăseseră pe brațe.

POVESTEA · 18 / 25

Plecarea liniștită

Oti luă cana închisă și porni spre scoica cu perlă. De data aceasta nu se mai uita mereu în urmă, la masă. Coșul gol rămăsese pe scaun, piatra albastră lângă coral, iar capacul era pe cană. Fiecare lucru avea un loc pe care îl putea ține minte. Grădina părea din nou numai bună de plimbare.

POVESTEA · 19 / 25

Algele ca niște panglici

Pe drum, caracatița se opri lângă algele lungi. Curentul le îndoia și le ridica în valuri moi. Oti își mișcă brațele la fel, când unul, când altul, fără să prindă plantele. Mănușile făceau mici pete colorate în lumina turcoaz. Acum putea să se joace, fiindcă nu mai căuta ceva la fiecare pas.

POVESTEA · 20 / 25

Scoica cu perlă

Ajunse la scoica mare și se așeză pe nisipul curat din apropiere. Perla lucește, gândi Oti, pentru că lumina ajunge la ea. Nu încercă să o scoată. Așeză cana închisă pe piatra joasă și își odihni brațele, lăsând între ele loc pentru scoicile mici de pe fundul mării. Plimbarea nu trebuia să grăbească nimic.

POVESTEA · 21 / 25

Un joc nou

Oti inventă un joc de observat perechi. Găsi două pietricele netede și două scoici cu dungi asemănătoare, fără să le mute. Apoi privi mănușile. Perechile ei erau mai ușor de recunoscut decât lucrurile din grădină: aveau aceeași culoare, aceeași formă și aceleași manșete. Dimineață, numai faptul că le numărase nu îi spusese unde să caute.

POVESTEA · 22 / 25

Înapoi la masă

Când lumina se făcu mai blândă, Oti se întoarse acasă cu cana. O așeză pe tavă, cu capacul ei rotund. Privi masa, apoi scaunul cu coșul. De acolo începuse căutarea. Acum își amintea traseul fără să-l repete: coș, masă, coral, piatră, cană. Fiecare oprire o ajutase să afle câte ceva.

POVESTEA · 23 / 25

Patru perechi din nou

Își scoase mănușile și le așeză pe masă: roșu lângă roșu, galben lângă galben, verde lângă verde și albastru lângă albastru. Toate patru perechile încăpeau la vedere. Oti le numără, apoi le puse în coș în aceeași ordine. Nu își promisese că nu va mai uita niciodată nimic. Își pregătea doar un început mai ușor pentru mâine.

POVESTEA · 24 / 25

Locul coșului

Caracatița duse coșul pe raftul de lângă ușă, la locul mănușilor. Lângă tavă rămase numai cana cu capac. Oti mai privi o dată cele două locuri și zâmbi. Dacă avea să caute ceva, știa de unde să înceapă. Dacă tot nu găsea, putea să-și amintească ce făcuse înainte, în loc să răscolească totul la întâmplare.

POVESTEA · 25 / 25

Un mister de ținut minte

Seara, Oti închise ușa casei-scoică și își strânse brațele pe perna moale. Ziua îi adusese o plimbare și o descoperire despre ea însăși. Când ceva lipsește, ajută să numeri, să compari și să refaci pașii cu răbdare. Iar lucrurile puse în locuri ușor de recunoscut lasă mai mult timp pentru joacă, prieteni și minuni de privit.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Caracatița a căutat o mănușă.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.